

[Drachmann.]

betænkelige ved hele Fremgangsmaaden, og altsaa kan vi heller ikke paa Forhaand sige noget om vor Stilling til dette Forslag, saaledes som det foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som ikke ved mere end jeg, i alt Fald ikke som Rigsdagsmand — det kan være, vi i anden Egenskab ved en Del mere, maaske lige meget —, benyttede Lejligheden til at komme med et enkelt Spørgsmaal om Hesteeksporten. Jeg kunde paa samme Maade ønske at pege paa Spørgsmaalet om Fiskeeksporten og paa det meget populære Spørgsmaal Turistsagen. Det er kendt, at tyske Borgere, der ønsker at rejse til Danmark, og som man kunde ønske den Fornøjelse under de herskende Valutaforhold, da de jo kunde leve meget billigt her med deres Mark, kun faar Lov til at passere Grænsen under en meget skarp Undersøgelse med 10 Rmk. til deres Turistrejse i Danmark, hvilket medfører, at det danske Statspoliti, der staar paa den anden Side og er lige saa nidkært i sit Arbejde, omgaaende bliver mistænksomt indstillet over for Folk, der kommer hertil med kun 10 Mk. i Lommen. Dette skal jo ikke fremme Turistfrekvensen mellem disse Lande, i alt Fald ikke fra Tyskland til Danmark, og da jeg ved, at der gælder andre Regler over for de andre nordiske Lande med Hensyn til tyske Turisters Besøg dér, kunde jeg maaske henstille til Regeringen at tage dette Spørgsmaal op.

Men, som sagt, rent principielt maa vi stille os betænkelige over for denne Sag, og det undrer mig, at Venstre gennem sin Ordfører, som ellers, jeg kan sige for en Gangs Skyld, er paa Linie med mig i denne Sag, alligevel paa Forhaand har kunnet give Accept paa dette Forslag til Rigsdagsbeslutning. Maaske er det, fordi det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved mere om Realiteterne, end han bør vide som Rigsdagsmand, men i hvert Fald var det ejendommeligt, at Venstre uden at kende noget til Forholdet bandt sig til en Gennemførelse. Jeg kunde derfor have Lyst til at spørge den højtærede Udenrigsminister, naar han nu har Venstres Forhaandstilslutning til denne blanke Lap Papir — thi til Trods for at der er ofret lidt Tryksværte paa den, staar der jo ikke et Muk i den —, om en saadan Overenskomst overhovedet var tænkelig

uden netop med en Valutacentral, med et strengt Valutaattestsystem som Baggrund, respektive et System af Forhandlingstildsatser, saaledes som vi fra konservativ Side har ønsket dem igennem alle de mange Aar, jeg hentydede til før, og saaledes som man stadig fører sin Traktatpolitik f. Eks. fra svensk Side, hvor man jo ogsaa har haft mange og for Sverige i Regelen ret tiltredsstillende Traktatforhandlinger med Tyskland. Vor endelige Stilling vil altsaa afhænge af de Oplysninger, der fremkommer, men allerede nu kan jeg sige, at af de principielle Grunde, jeg her har anført, møder vi et saadant Forslag med stor Betænkelse, idet vi synes, det er og maa være principielt forkert, at Rigsdagen binder sig til saadanne Forhandlinger og giver dem officielt Stempel, Forhandlinger, som Rigsdagen intet har haft med at gøre og ingen Indfyldelse kan faa paa, før det er for sent, saaledes at Rigsdagen i Virkeligheden tager et Ansvar, den ikke kan tage.

Jørgen Jørgensen: Under de herskende Forhold i Verden, hvor Samhandelen Landene imellem foregaar efter andre Regler, end den hidtil har gjort, er det jo en Nødvendighed for Danmark, maaske endda i højere Grad end for de fleste andre Lande, at vi søger at skabe den størst mulige Afsætning af vor Produktion. Forslaget her er et Led i Bestræbelserne for at aabne Muligheder for den Samhandel, som er af saa stor Betydning for vort Land og for andre Lande, og idet jeg henviser til, hvad den højtærede Udenrigsminister har sagt om Sagen, kan jeg paa Partiets Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Beslutning.

Holstein: Det er nu anden Gang, Rigsdagen skal ratificere en Handelsaftale om Vareudveksling med det Land, som er den næststørste Aftager af dansk Eksport, uden at ane, hvad den gaar ud paa i Realiteten, nemlig med Hensyn til Vareudvekslingens Art og Omfang og Betingelser, og alt tyder paa, at til næste Aar vil det samme gentage sig for tredje Gang, idet jo Traktaten, hvis man kan kalde den en Traktat, en Handelstraktat, udløber til Januar 1936, hvis Parterne ikke forinden er blevet enige om, at den skal forlænges for endnu et Aar. Jeg tør maaske sige, at denne Bestemmelse